

**OUG nr 31/2002 cu privire la interzicerea simbolurilor și ideologiilor fasciste - 15 ani
de la adoptare**

În urmă cu 15 ani, pe data de 28 Martie 2002, a fost publicată în Monitorul Oficial Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2002 privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii. Expunerea de motive a Guvernului sublinia că adoptarea Ordonanței corespunde cerințelor Uniunii Europene în domeniul combaterii manifestărilor extremiste care, încă din acea perioadă, cunoșteau o recrudescență în Europa.

Incriminarea cultului persoanelor vinovate și condamnate pentru rolul lor în persecuția și exterminarea evreilor și romilor, precum și sancționarea actelor de negare a Holocaustului conferă OUG 31/2002 un statut asemănător legilor memoriei adoptate în mai multe state din Europa Occidentală. Astfel, conținutul ordonanței protejează demnitatea victimelor de acțiunile prin care sunt elogiare, minimalizate, distorsionate sau negate fascismul și politicile genocidare .

Deși forma inițială a ordonanței incrimina negarea Holocaustului, acesta a fost definit abia prin Legea 107/2006 de aprobare a OUG. În timpul dezbaterilor parlamentare pentru adoptarea Legii 107/2006 au existat inițiative de a restrânge definiția Holocaustului astfel încât responsabilitatea pentru politicile de persecuție și exterminare să fie atribuită exclusiv autorităților naziste. Forma finală adoptată de Parlament sublinia însă, în conformitate cu *Raportul final* al Comisiei Wiesel, responsabilitatea Germaniei naziste, precum și a aliaților și colaboratorilor săi pentru persecuția și anihilarea evreilor europeni, făcând posibilă interpretarea că și statul român este responsabil pentru Holocaust.

În perioada 2002-2006, din cele 25 de cauze soluționate privind infracțiunile prevăzute de OUG 31/2002, doar pentru un număr de 6 au fost luate hotărâri de trimitere în judecată. În perioada 2007-2015, din 107 cauze soluționate, pentru doar 7 s-a dispus trimiterea în judecată.

Modul în care au fost interpretate prevederile OUG 31/2002 a lăsat să se înțeleagă că România nu a cunoscut o versiune locală a fascismului, o interpretare ce contrazice opiniile majorității istoricilor și politologilor care au studiat Mișcarea Legionară. Astfel, deși ordonanța interzice utilizarea în public a simbolurilor fasciste, rasiste și xenofobe, autoritățile au considerat că simbolistica legionară prezentă pe spațiul public nu intră sub incidența legii. Prezența drapelului și siglei Mișcării Legionare în locuri publice precum DN1, în apropierea pădurii Tâncăbești sau pe fațada unei clădiri din București care se pretinde a fi sediul Mișcării Legionare, precum și portul uniformelor legionare au fost tolerate de autorități.

De asemenea, de la adoptarea ordonanței, conform datelor disponibile, nu a fost sancționată nicio persoană pentru negarea Holocaustului din România, în ciuda faptului că acest tip de discurs este frecvent întâlnit, mai ales în mediul online. Conform raționamentului Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu exprimat într-o cauză din anul 2005, punerea în discuție a existenței Holocaustului